

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 372

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 mai 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 261 din 20 martie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, ale art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 296 ³ lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	2-4	321. — Decizie privind numirea domnului Claudiu Preoteasa în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Fondului pentru Mediu.....	13
Decizia nr. 300 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	4-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 333 din 10 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 și 12, art. 26 alin. (1) și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	6-8	175. — Decizie a președintelui Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii privind modificarea Procedurii de implementare a Programului pentru dezvoltarea abilităților antreprenoriale în rândul tinerilor și facilitarea accesului la finanțare — START, aprobată prin Decizia președintelui Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii nr. 62/2012	13-14
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
20. — Ordonanță de urgență privind prorogarea termenului prevăzut la art. V din Ordonanța Guvernului nr. 6/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică	9	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
21. — Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011	9-12	263. — Decizie privind sancționarea cu retragerea aprobării a domnului Lupa Leonard Ionuț, persoană semnificativă/conducător executiv la Societatea Comercială „Centrum Asig — Broker de Asigurare” — S.R.L.	14-15
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
320. — Decizie pentru reluarea, la cerere, a activității și stabilirea atribuțiilor doamnei Oprea Mica, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	12	282. — Decizie privind sancționarea cu retragerea aprobării acordate a doamnei Elena Popescu, conducător executiv la Societatea Comercială USC ALL FINANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	15-16
		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 261

din 20 martie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, ale art. 257 alin. (2²) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 296³ lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, ale art. 257 alin. (2²) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 296³ lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Ion Lica în Dosarul nr. 1.732/111/2011 al Tribunalului Bihor — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.131D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, întrucât prevederile constituționale privind dreptul la pensie nu garantează obținerea unui anumit quantum al pensiei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.732/111/2011, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion Lica într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de recalculare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi constituționale: art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 115 alin. (5) și (6) privind condițiile de

adoptare a ordonanțelor de urgență și art. 139 alin. (1) privind impozite, taxe și alte contribuții.

În acest sens, arată că prin decizia de recalculare a pensiei i-a fost diminuat cuantumul acesteia. Or, prin Decizia Curții Constituționale nr. 872/2010 s-a statuat că pensia nu poate fi diminuată. Cu toate acestea, prin emiterea Ordonanței de urgență nr. 107/2010, Guvernul a decis diminuarea cu 5% a pensiilor, nesocotind în acest mod drepturile fundamentale prevăzute în Constituție și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, susține că, potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, impozitele și taxele se stabilesc numai prin lege, nu și prin ordonanțe de urgență.

Totodată, ordonanțele criticate afectează dreptul fundamental la pensie și la un trai decent, garantat prin Constituție.

De asemenea, arată că Guvernul nu a respectat cerințele prevăzute la art. 115 alin. (5) din Constituție privind procedura de emitere a ordonanțelor de urgență.

Tribunalul Bihor — Secția civilă consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, cetățenii au obligația de a contribui prin taxe la cheltuielile publice pentru a se putea realiza obiectivul legii, respectiv de a se asigura un minim de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Referitor la sistemul public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea constituțională a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor. Exprimând o consecvență a legiuitorului, reglementările cuprinse în cele două acte normative sunt identice și ele arată că această contribuție, datorată de pensionarii ale căror venituri din pensie depășesc 740 lei, se calculează prin aplicarea cotei legale asupra acestor venituri și se virează odată cu plata drepturilor bănești asupra cărora se calculează, iar prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 lei.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, critica de neconstituționalitate raportată la art. 139 alin. (1) din Constituție nu poate fi reținută, deoarece stabilirea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat, precum și a condițiilor de impozitare intră în competența exclusivă a legiuitorului. Guvernul, în calitate sa de legiuitor delegat, a acționat în limitele acestei competențe, prin stabilirea pensionarilor cu venituri din pensii care depășesc 740 lei de a plăti contribuția lunară pentru asigurări sociale de sănătate.

De asemenea, consideră că dispozițiile art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție nu au fost încălcate prin adoptarea de către legiuitorul delegat a reglementărilor criticate. Adoptarea lor prin ordonanțe de urgență a fost motivată de necesitatea asigurării echilibrului bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile existenței unui număr mare de persoane exceptate care beneficiază de servicii medicale în lipsa plății contribuției de asigurări sociale de sănătate, precum și de necesitatea corelării prestațiilor de asigurări sociale cu sumele plătite de contribuabili pentru asigurările sociale obligatorii, cu respectarea principiului solidarității sociale. În plus, apreciază că reglementările criticate nu afectează în mod negativ dreptul la pensie, prevăzut la art. 47 alin. (2) din Legea fundamentală.

Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 47 din Constituție, apreciază că reținerea contribuțiilor de asigurări de sănătate din pensiile în quantumul prevăzut de lege nu are semnificația vătămării dreptului la pensie. În acest sens, arată că art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 prevede că prin aplicarea cotei de 5,5% asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 lei nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 lei.

Dreptul la pensie trebuie înțeles în corelație cu alte drepturi și libertăți fundamentale, așa cum este dreptul la ocrotirea sănătății. Pentru a-și realiza rolul și funcțiile, statul trebuie să dispună de venituri și în acest scop are dreptul de a stabili impozite, taxe, contribuții și alte obligații fiscale ale cetățenilor, prin lege, în concordanță cu art. 56 alin. (1) din Constituție. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 934/2006.

În final, arată că, în realitate, autorul excepției dorește o modificare a soluției legislative criticate, în sensul eliminării contribuției de asigurări de sănătate reținute din pensii. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional nu are competența să modifice sau să completeze textele de lege deduse controlului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 30 decembrie 2010.

Curtea constată că autorul excepției aduce două tipuri de critici de neconstituționalitate: pe de-o parte, critică din punct de vedere extrinsec aceste ordonanțe de urgență, iar, pe de altă parte, sunt criticate, în special, dispozițiile art. 1 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 care introduc alin. (2²) la art. 257 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în

domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, și dispozițiile art. 1 pct. 99 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010, doar în partea referitoare la introducerea art. 296³ lit. d) în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.

Astfel, textele de lege criticate din punct de vedere al constituționalității intrinseci au următorul conținut:

— Art. 257 alin. (2²) din Legea nr. 95/2006: „*Pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei datorează contribuția lunară pentru asigurările sociale de sănătate calculată potrivit prevederilor art. 259 alin. (2).*”;

— Art. 296³ lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal („Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale”): „*Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale sunt, după caz: [...] d) pensionarii cu venituri din pensii care depășesc 740 lei.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 115 alin. (5) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență și art. 139 alin. (1) privind impozite, taxe și alte contribuții.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Asupra criticilor de neconstituționalitate intrinsecă a dispozițiilor art. 257 alin. (2²) din Legea nr. 95/2006, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, reținând că, datorită solidarității celor care contribuie, sistemul public de asigurări sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2²) din Legea nr. 95/2006 și art. 296³ lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, raportată la art. 47 din Constituție, Curtea constată că reținerea contribuțiilor de asigurări de sănătate din pensiile care depășesc 740 lei nu are semnificația vătămării dreptului la pensie.

Prin deciziile nr. 223 și 224 din 13 martie 2012*), nepublicate la data pronunțării prezentei decizii, Curtea Constituțională a statuat că procentul de 5,5 se aplică numai asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 de lei.

Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 139 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale se stabilesc numai prin lege, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, întrucât termenul de „*lege*” folosit în aceste prevederi constituționale desemnează acte normative ce au forța juridică a legii, fiind incluse aici și ordonanțele Guvernului. Prin Decizia nr. 5/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992, Curtea a reținut că, „pentru a se înlătura posibilitatea proliferării

*) Deciziile nr. 223 și 224 din 13 martie 2012 au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012.

actelor normative de ordin administrativ în această materie, Constituția a consacrat regula după care impozitele și taxele pentru bugetul de stat (bugetul asigurărilor sociale de stat) se stabilesc numai prin act ce are forța juridică a legii [...]. Cuvântul *numai* dorește să bareze posibilitatea stabilirii de impozite și taxe pentru bugetul de stat, prin acte inferioare, ca forță juridică, legii, cum sunt hotărârile Guvernului”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, ale art. 257 alin. (2²) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 296³ lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Ion Lica în Dosarul nr. 1.732/111/2011 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 300

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Niculae Vlădilă, în nume personal, și de Elena Corina Anghel, Nicoleta Picioarea, Rodica Purcaru, Cotei Elena Simona, Mihaela Claudia Clinci, Constantin Cristinel Clinci, Constantin Șovăială, Constantin Drăgan, Alin Costel Oprescu, Maria Florentina Ciusă, Mihai Cîrstei, Ionel Marin, Mirela Lioara Marin, Maria Constantinescu, Cristina Alina Dascălu, Iuliana Sabina Spurcaci, Maria Dulamă, Speranța Otilia Mierliță, Ion Ene, Alexandru Dorojan, Cristian Mierliță, Vasile Nicolescu, Alexandru Ion Bălău, Gabriel Gheorghe Șupială, Marian Sorinel Tocitu, Răzvan Costel Bălău, Costel Bârlădeanu, prin mandatar Vlădilă Niculae, în Dosarul nr. 438/105/2010* al Tribunalului Prahova — Secția civilă,

precum și de Niculae Vlădilă, în nume personal, și de Mihaela Diana Neagu, Liliana Neagu, Mihaela Neagu, Florentina Sabina Gîrbăcea, Constantin Cristian Merliță, Marin Maria, Catalina Negrescu, Mariana Camelia Boroșoiu, Ionuț Cristian Boroșoiu, Vasilica Alecse, Vasile Dogaru, Viorica Bîrlă, Georgeta Adriana Căluian, Jan Dan Oprea, Adrian Militaru, Vioraș Neluțu Mutu, Mircea Raducu Gabriel Moldovan, Gabriela Cobeianu, Gabriela Duță, Constantin Iustinian Cobianu, prin mandatar Vlădilă Niculae, în Dosarul nr. 551/105/2010 al Tribunalului Prahova — Secția civilă, care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.274D/2011 și nr. 1.337D/2011.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarele au fost conexe prin Încheierea din 24 ianuarie 2012 și repuse pe rol prin Încheierea din 7 martie 2012.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 24 ianuarie 2012, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 14 și art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 1.337D/2011 la Dosarul nr. 1.274D/2011, care a fost primul înregistrat, iar în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 31 ianuarie 2012 și apoi pentru data de 7 februarie 2012, 28 februarie 2012, 6 martie 2012 și 7 martie 2012.

La apelul nominal se prezintă Vlădilă Niculae personal, precum și pentru ceilalți autori ai excepției de neconstituționalitate, cu procură depusă la dosar, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care expune situația de fapt a litigiului, arătând că la instanțele de fond nu au fost respectate regulile de procedură. Solicită exceptarea de la suspendarea prevăzută de dispozițiile criticate, respectiv art. 36 din Legea nr. 85/2006, a acțiunilor ce au ca obiect litigii de muncă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.187 din 15 septembrie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 3 octombrie 2011 și 14 octombrie 2011, pronunțate în Dosarul nr. 438/105/2010* și în Dosarul nr. 551/105/2010, **Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Niculae Vlădilă, în nume personal, și de Elena Corina Anghel, Nicoleta Picioarea, Rodica Purcaru, Cotei Elena Simona, Mihaela Claudia Clinci, Constantin Cristinel Clinci, Constantin Șovăială, Constantin Drăgan, Alin Costel Oprescu, Maria Florentina Ciusă, Mihai Cîrstei, Ionel Marin, Mirela Lioara Marin, Maria Constantinescu, Cristina Alina Dascălu, Iuliana Sabina Spurcaci, Maria Dulamă, Speranța Otilia Mierliță, Ion Ene, Alexandru Dorojan, Cristian Mierliță, Vasile Nicolescu, Alexandru Ion Bălău, Gabriel Gheorghe Șupială, Marian Sorinel Tocitu, Răzvan Costel Bălău, Costel Bârlădeanu, prin mandatar Vlădilă Niculae, precum și de Niculae Vlădilă, în nume personal, și de Mihaela Diana Neagu, Liliana Neagu, Mihaela Neagu, Florentina Sabina Gîrbăcea, Constantin Cristian Merliță, Marin Maria, Catalina Negrescu, Mariana Camelia Boroșoiu, Ionuț Cristian Boroșoiu, Vasilica Alecse, Vasile Dogaru, Viorica Bîrlă, Georgeta Adriana Căluian, Jan Dan Oprea, Adrian Militaru, Vioraș Neluțu Mutu, Mircea Raducu Gabriel Moldovan, Gabriela Cobeanu, Gabriela Duță, Constantin Iustinian Cobianu, prin mandatar Vlădilă Niculae.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată cu ocazia soluționării unor litigii de muncă având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că suspendarea judecării cauzei, în raport cu prevederile criticate, echivalează cu o flagrantă îngrădire a liberului acces la justiție, lipsind reclamanții de dreptul la apărare. În acest sens arată că după suspendarea de drept a litigiului de muncă nu există nicio garanție că interesele legitime ale salariaților care au prestat muncă în folosul angajatorului și nu au beneficiat de drepturile salariale vor fi onorate în cadrul procedurii de insolvență.

Tribunalul Prahova — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 36: „*De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare. De asemenea, este invocat art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor criticate s-a mai pronunțat, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 1.075 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 7 ianuarie 2008.

Cu acel prilej Curtea a observat că măsura stabilită prin textul de lege criticat se justifică prin natura specială a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006, procedură care impune crearea unui cadru unitar, colectiv, concursual și egalitar în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de insolvență.

În aceste condiții, existența unor acțiuni paralele cu procedura concursuală prevăzută de lege ar produce incertitudine cu privire la masa credală, fapt ce ar face imposibilă evaluarea activului și pasivului averii debitorului, în vederea distribuirii rezultatului lichidării.

Acest fapt nu poate fi privit ca reprezentând o piedică pentru creditorii de acțiune în vederea realizării drepturilor lor. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 64 din Legea nr. 85/2006, creditorii au posibilitatea ca, înscriind creanțele pe care le au în tabelul creanțelor împotriva debitorului, să participe la procedura insolvenței pentru acoperirea creanțelor. În cazul salariaților, drepturile acestora sunt înregistrate din oficiu în tabelul de creanțe de către administratorul judiciar/lichidator.

De asemenea, Curtea nu a reținut nici criticile de neconstituționalitate privind încălcarea dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil.

În acest sens s-a avut în vedere că în cadrul procedurii insolvenței creditorii pot folosi toate mijloacele procedurale puse la dispoziție de lege pentru realizarea drepturilor lor. În legătură cu acestea, se observă că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili procedura de judecată, iar situația specifică avută în vedere la reglementarea procedurii insolvenței a justificat instituirea unor norme de procedură speciale. Acest fapt nu înseamnă însă că nu se asigură o garanție efectivă drepturilor creditorilor.

Totodată, s-a reținut că dreptul la acțiune al creditorilor, suspendat de textul de lege criticat, nu dispăre, el fiind conservat prin art. 40 din Legea nr. 85/2006, care prevede, de asemenea, suspendarea curgerii termenelor de prescripție a acțiunilor la care se referă textul de lege criticat. Aceste termene încep să

curgă din nou în cazul respingerii sau închiderii procedurii insolvenței, în condițiile art. 15 din Decretul nr. 167/1958, publicat în Buletinul Oficial nr. 19 din 21 aprilie 1958. (La data de 1 octombrie 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011. De asemenea, cu aceeași dată, potrivit art. 230 lit. p) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, se abrogă Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă. În

Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, prescripția extinctivă este reglementată în cartea a VI-a „Despre prescripția extinctivă, decăderea și calculul termenelor”.)

Existența riscului ca, ulterior încheierii procedurii insolvenței, creditorul să nu își mai poată recupera creanța are ca temei lipsa de diligență a creditorului care nu a acționat pentru valorificarea drepturilor sale în cadrul procedurii colective și nu poate fi privită ca aducând vreo atingere dreptului la un proces echitabil sub aspectul puterii obligatorii a hotărârilor instanței de judecată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Niculae Vlădilă, în nume personal, și de Elena Corina Anghel, Nicoleta Picioarea, Rodica Purcaru, Cotei Elena Simona, Mihaela Claudia Clinci, Constantin Cristinel Clinci, Constantin Șovăială, Constantin Drăgan, Alin Costel Oprescu, Maria Florentina Ciusă, Mihai Cîrstei, Ionel Marin, Mirela Lioara Marin, Maria Constantinescu, Cristina Alina Dascălu, Iuliana Sabina Spurcaci, Maria Dulamă, Speranța Otilia Mierliță, Ion Ene, Alexandru Dorojan, Cristian Mierliță, Vasile Nicolescu, Alexandru Ion Bălău, Gabriel Gheorghe Șupială, Marian Sorinel Tocitu, Răzvan Costel Bălău, Costel Bârlădeanu, prin mandatar Vlădilă Niculae, precum și de Niculae Vlădilă, în nume personal, și de Mihaela Diana Neagu, Liliana Neagu, Mihaela Neagu, Florentina Sabina Gîrbăcea, Constantin Cristian Merliță, Marin Maria, Catalina Negrescu, Mariana Camelia Boroșoiu, Ionuț Cristian Boroșoiu, Vasilica Alecse, Vasile Dogaru, Viorica Bîrlă, Georgeta Adriana Căluian, Jan Dan Oprea, Adrian Militaru, Vioraș Neluțu Mutu, Mircea Raducu Gabriel Moldovan, Gabriela Cobeau, Gabriela Duță, Constantin Iustinian Cobianu, prin mandatar Vlădilă Niculae, în dosarele nr. 438/105/2010* și nr. 551/105/2010 ale Tribunalului Prahova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 333

din 10 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 și 12, art. 26 alin. (1) și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Comercial Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 908D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4.621/1.371/2010, **Tribunalul Comercial Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 și 12, art. 26 alin. (1) și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Invest Intermontaj” — S.R.L.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 și 12, art. 26 alin. (1) și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Invest Intermontaj” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 4.621/1.371/2010 al Tribunalului

din Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate contravin art. 45 din Constituție, întrucât cuantumul minim al creanței, respectiv 45.000 lei, poate fi folosit de orice creditor rău intenționat pentru a elimina de pe piață o firmă neagreată, cu utilizarea pârgurilor legale.

De asemenea, se arată că, întrucât Legea nr. 85/2006 nu face nicio distincție între debitori — după mărimea rulajului de mărfuri, de instrumente de plată ori după valoarea cifrei de afaceri — și stabilește un cuantum unic de 45.000 lei al creanței, se creează premisele liberului-arbitru în economie, dând libertate unor operatori economici să elimine de pe piață firmele concurente, incomode ori stânjenitoare. În acest fel, în momentul în care atât rulajul de mărfuri, cât și cel de bani încetinesc, aceste prevederi creează premisele unei prăbușiri în lanț a majorității operatorilor economici, cu consecința ruinării întregii economii, întrucât, teoretic, orice creditor poate antrena insolvența unui debitor pentru o creanță mai mare de 45.000 lei fără să fie necesară existența unui titlu executoriu. În continuare, arată că, în speță, cererea apare ca fiind introdusă cu rea-credință, iar efectul acesteia a fost distrugerea reputației sale în domeniul construcțiilor, care a atras refuzul debitorilor săi de a plăti facturile.

Tribunalul Comercial Mureș opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că legea insolvenței reglementează o procedură specială, având ca scop acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență, o procedură colectivă, pusă la îndemâna creditorilor pentru a urmări debitorul rău-platnic în vederea îndeplinirii unor obligații pecuniare, contractuale sau legale, fiind o aplicație specială a procedurii de executare silită, determinată tocmai de persoana debitorului. Nerespectarea unor obligații de plată a unor creanțe certe, lichide și exigibile creează dificultăți financiare unor comercianți, fiind înfrânt dinamismul raporturilor economice; or, tocmai pentru asigurarea drepturilor recunoscute constituțional, legiuitorul a reglementat această procedură. De altfel, legea recunoaște dreptul de apreciere al judecătorului-sindic, care poate stabili, pe baza actelor de la dosar și a susținerilor părților, dacă debitorul este sau nu în stare de insolvență, în situația în care este sesizat cu o contestație.

Referitor la crearea unor prejudicii de imagine, respectiv prin simpla înregistrare a cererii de deschidere a procedurii, se arată că tocmai pentru aceste situații este prevăzută posibilitatea de stabilire a unei cauțiuni în sarcina creditoarei, iar în cazul în care o astfel de cauțiune nu a fost stabilită, debitoarea are oricum posibilitatea să dovedească prejudiciul suferit și să solicite despăgubiri, care pot fi acoperite benevol sau în urma unui control jurisdicțional.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 pct. 1 și 12, art. 26 alin. (1) și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 3 pct. 1 și 12: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile:

a) insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 90 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de creditor; prezumția este relativă;

b) insolvența este iminentă atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile angajate, cu fondurile bănești disponibile la data scadenței; [...]

12. valoare-prag reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului. Acesta este de 45.000 lei, iar pentru salariați, de 6 salarii medii brute pe economie/pe salariat;”;

— Art. 26 alin. (1): „(1) Procedura va începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor sau de către creditor, precum și de orice alte persoane sau instituții prevăzute expres de lege.”;

— Art. 31: „(1) Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:

a) cuantumul și temeiul creanței;

b) existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;

c) existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;

d) declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.

(2) Creditorul va anexa documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.

(3) Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alți creditori împotriva aceluiași debitor, tribunalul va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existența dosarului pe rol, va dispune conexarea acestora și va stabili îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) referitoare la cuantumul minim al creanțelor, în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri și cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezenta lege.

(4) Dacă există o cerere de deschidere a procedurii insolvenței formulată de către debitor și una sau mai multe cereri formulate de creditor, nesoluționate încă, toate cererile de deschidere a procedurii se conexează la cererea formulată de debitor.

(5) Dacă s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexate la același dosar.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu critici similare.

1. Cu privire la art. 3 pct. 1 din Legea nr. 85/2006, prin Decizia nr. 583 din 5 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 584 din 18 august 2011, Curtea a statuat că acesta instituie o prezumție de insolvență pentru comerciantul debitor care nu stinge o datorie exigibilă după 90 de zile de la scadență. Instituirea acestei prezumții este justificată de necesitatea asigurării celerității în desfășurarea procedurii insolvenței, principiu recunoscut pentru desfășurarea raporturilor de drept comercial, precum și de nevoia de a se evita obligația creditorului de a dovedi starea de insolvență, fapt ce ar fi imposibil în condițiile în care acesta nu are acces la documentele debitorului și la datele privind disponibilitățile bănești ale acestuia. Cu toate acestea, prezumția astfel instituită nu are caracter absolut, debitorul având posibilitatea, potrivit art. 33 alin. (2) din aceeași lege, să conteste existența stării de insolvență, dovedind că, în realitate, nu sunt întrunite condițiile pentru constatarea existenței acesteia.

În ceea ce privește critica art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2006, prin aceeași decizie, având în vedere jurisprudența sa anterioară în materie, Curtea a stabilit că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele privind procedura de judecată, putând institui prevederi speciale în vederea reglementării unor situații deosebite. O situație deosebită o reprezintă și starea de insolvență cauzată de culpa debitorului constând în neplata unei creanțe certe, lichide și exigibile, având un anumit cuantum, într-un termen de 90 de zile și care, sub imperiul celerității specifice soluționării raporturilor comerciale, a impus adoptarea unei proceduri speciale ce are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind, în același timp, valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor.

2. Referitor la dispozițiile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, prin Decizia nr. 1.232 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 30 decembrie 2008, Curtea a constatat că acestea sunt constituționale, reținând că art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 dă debitorului, față de care s-a solicitat deschiderea procedurii, posibilitatea de a contesta existența stării de insolvență, iar creditorul este îndreptățit să acționeze pe orice cale legală pentru valorificarea creanțelor sale. Dacă debitorul nu este în insolvență, își poate lichida oricând datoriile, prevenind deschiderea ori determinând închiderea acestei proceduri.

3. În ceea ce privește dispozițiile art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, prin Decizia nr. 598 din 5 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011, sau prin Decizia nr. 1.144 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 și 12, art. 26 alin. (1) și art. 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Invest Intermontaj” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 4.621/1.371/2010 al Tribunalului Comercial Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 19 noiembrie 2008, Curtea a constatat, referindu-se la condițiile în care orice creditor poate introduce cerere pentru deschiderea procedurii de insolvență, că acestea sunt stabilite cu rigurozitate de lege și că introducerea cererii nu duce în mod automat la deschiderea procedurii de insolvență, întrucât cererile introductive care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege nu vor putea produce efecte juridice și vor fi respinse de judecătorul-sindic.

De asemenea, Curtea a reținut că toate textele de lege criticate constituie norme de procedură, a căror stabilire, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

4. În ce privește critica autorului referitoare la consecințele stabilirii unui prag minim al creanței, care „ar crea premisele liberului-arbitru în economie și ar da libertate unor agenți economici să elimine de pe piață firmele concurente, incomode ori stânjenitoare”, Curtea constată că aceasta nu este întemeiată.

Stabilirea de către legiuitor a unui cuantum minim (valoare-prag) al creanței, ca o condiție impusă creditorului care intenționează să introducă la tribunal o cerere pentru declanșarea procedurii falimentului, are drept consecință tocmai înlăturarea liberului-arbitru și prevenirea abuzurilor care ar putea să apară în aprecierea stării de insolvență a debitorului, pragul minim fiind un criteriu obiectiv, și nu o apreciere subiectivă la îndemâna creditorilor sau chiar a tribunalului.

De altfel, se poate lesne observa că, în urma modificărilor legislative, acest prag minim a crescut de la 10.000 lei la 45.000 lei, creșterea fiind astfel în avantajul debitorului.

O atare opțiune legislativă nu este contrară art. 45 din Constituție, libertatea economică desfășurându-se în cadrul și în condițiile stabilite prin lege. Or, atât timp cât dispozițiile legale criticate intervin într-un domeniu (insolvența) în care statul are îndreptățirea constituțională de a reglementa, ghidându-se după realitățile economice ale țării, sunt raționale, sunt aplicabile tuturor creditorilor sau debitorilor, după caz, în mod egal și îndeplinind cerințele calitative stabilite de Constituție, nu există niciun temei pentru a se ajunge la concluzia încălcării art. 45 din Constituție.

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind prorogarea termenului prevăzut la art. V din Ordonanța Guvernului nr. 6/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică

Având în vedere prevederile art. V din Ordonanța Guvernului nr. 6/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, cu modificările ulterioare, prin care se introduce termenul-limită de 31 mai 2012 pentru derularea contractelor de finanțare a programelor-nucleu de cercetare-dezvoltare, și ale art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia finanțarea de bază se acordă instituțiilor de cercetare-dezvoltare certificate potrivit art. 33 din aceeași ordonanță,

ținând seama de faptul că procedura de evaluare și clasificare în vederea certificării implică culegerea de date și informații detaliate de la unitățile și instituturile evaluate, selectarea de experți, majoritatea acestora fiind din străinătate și fiind necesar să îndeplinească standarde de performanță și vizibilitate științifică și managerială extrem de ridicate la nivel internațional, efectuarea de vizite în fiecare unitate sau institut și elaborarea unui raport de evaluare care să conțină clasificarea acordată și constatându-se faptul că aceste proceduri au fost finalizate la nivelul lunii mai numai pentru 16 din cele 46 de instituții aplicante,

având în vedere că procedurile menționate nu se pot finaliza până la data de 31 mai 2012 și că, în situația neadoptării măsurii de prorogare a termenului prevăzut de art. V din Ordonanța Guvernului nr. 6/2011, cu modificările ulterioare, după această dată instituturile naționale de cercetare-dezvoltare care derulează programe-nucleu nu mai au surse de finanțare suficiente pentru a susține funcționarea infrastructurii de cercetare-dezvoltare, ceea ce implică trecerea în șomaj a majorității personalului de cercetare,

considerând că elementele sus-menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — (1) Termenul prevăzut la art. V din Ordonanța Guvernului nr. 6/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 31 ianuarie 2011, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 30 iunie 2013.

(2) Până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), execuția programelor-nucleu de cercetare-dezvoltare aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se continuă, pentru fiecare instituție, potrivit legislației în vigoare la data aprobării acestora, până la data emiterii deciziei de acordare sau neacordare a certificării.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar,

Liviu Marian Pop

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 30 mai 2012.

Nr. 20.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011

Ținând seama de necesitatea sprijinirii educației timpurii, asigurării accesului egal la educație și egalității de șanse, sporirii accesului tuturor copiilor la o educație de calitate și a creșterii ratei de succes școlar, prin asigurarea resursei umane calificate la clasa pregătitoare, în toate localitățile din mediul rural și mediul urban,

având în vedere că, începând cu anul școlar 2012—2013, în învățământul primar funcționează clasa pregătitoare, unde se impune a fi încadrat, cu precădere, personal didactic titular în învățământul preuniversitar,

întrucât Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, nu a fost precedată de efectuarea unui studiu de impact prin care să fie evaluate infrastructura școlară, logistică, materialele didactice adecvate și resursele umane necesare funcționării normale a acestei clase, această lege fiind promovată prin asumarea răspunderii Guvernului, situația prezentă impune măsuri excepționale, care nu pot fi luate decât modificând cadrul legislativ.

Luând în considerare programul național de formare continuă care urmează să fie derulat în luna iulie 2012 pentru cadrele didactice care vor preda la clasa pregătitoare în anul școlar 2012—2013, precum și necesitatea asigurării funcțiilor de conducere în unitățile de învățământ preuniversitar, a funcțiilor de conducere, de îndrumare și de control în inspectoratele școlare și a funcțiilor de conducere în casele corpului didactic, în anul școlar 2012—2013, până la organizarea concursurilor pentru ocuparea acestor funcții,

ținând seama de gravele perturbări ce alterează actul educațional din instituțiile de învățământ de stat — organizarea școlilor doctorale, îndeplinirea standardelor de acreditare/autorizare, asigurarea calității — începând cu anul universitar 2012—2013, ca urmare a diminuării drastice a numărului de conferențieri și profesori universitari, determinată de aplicarea măsurilor de pensionare forțată combinată cu imposibilitatea de promovare în astfel de funcții, cauzată de introducerea obligatorie a condiției de abilitare, pentru îndeplinirea căreia sunt necesare realizarea unei teze de abilitare de către candidat și achitarea unei taxe în cuantum de 1.500 de euro, în același timp, procedura de abilitare fiind costisitoare și greoaie, dacă nu chiar imposibilă uneori, având în vedere că unii dintre membrii comisiilor de specialitate ale Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare sunt cadre didactice la universități din Statele Unite ale Americii, Germania, Franța, Elveția, Olanda, Anglia etc.,

având în vedere faptul că, deși Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, a intrat în vigoare încă din februarie 2011, procedurile privind organizarea și funcționarea învățământului superior nu au fost elaborate în vederea pregătirii deschiderii noului an universitar, iar fără adecvarea legislativă necesară se produc efecte perturbatoare cu consecințe grave,

observând faptul că, în contextul celor de mai sus, sunt necesare modificări ale unor prevederi referitoare la efectivele de elevi la clasă și la încadrarea și stimularea personalului didactic și didactic auxiliar, în caz contrar producându-se efecte perturbatoare cu consecințe grave, precum: imposibilitatea încadrării la toate clasele pregătitoare a personalului didactic calificat; imposibilitatea asigurării funcțiilor de conducere în unitățile de învățământ, unitățile conexe ale învățământului preuniversitar, inspectoratele școlare și casele corpului didactic, precum și a funcțiilor de îndrumare și de control în inspectoratele școlare; instabilitatea încadrării cu personal didactic calificat, datorită părăsirii sistemului de învățământ preuniversitar de către cadrele didactice titulare nevoite să facă naveta pe distanțe lungi sau aflate în imposibilitatea de a face naveta, întrucât prevederile legale actuale nu prevăd posibilitatea mobilității personalului didactic pe parcursul anului școlar; supraîncărcarea personalului didactic titular, ca urmare a încadrării în plata cu ora cu un număr mare de ore peste norma didactică de predare de bază, întrucât prevederile legale actuale prevăd numai posibilitatea încadrării în plata cu ora pe parcursul anului școlar,

întrucât învățământul constituie prioritate națională,

deoarece toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 63, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În situații excepționale, formațiunile de preșcolari din grupa mare sau de elevi pot funcționa sub efectivul minim sau peste efectivul maxim, cu aprobarea consiliului de administrație al inspectoratului școlar, pe baza unei justificări corespunzătoare, ținând seama de încadrarea în costul standard per elev și în numărul maxim de posturi aprobat pentru învățământul preuniversitar la nivelul județului, respectiv al municipiului București.”

2. La articolul 158, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Prin excepție de la prevederile alin. (4), până la finalul anului universitar 2012—2013, evaluarea școlilor doctorale se face de către ARACIS sau de către o altă agenție de asigurare a calității, din țară sau din străinătate. Sistemul de criterii și metodologia de evaluare se stabilesc prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, pe baza propunerilor ARACIS. Fiecare școală doctorală este evaluată periodic, din 5 în 5 ani.”

3. La articolul 160, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3) și (4), pentru anul universitar 2012—2013, numărul granturilor doctorale se stabilește prin hotărâre a Guvernului și se repartizează IOSUD prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului. IOSUD repartizează școlilor doctorale granturile doctorale prin competiție între acestea, pe baza unei metodologii aprobate de senatul universității.”

4. La articolul 162, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în anul universitar 2012—2013, studiile universitare de doctorat se pot organiza și în cotelă, caz în care studentul doctorand își desfășoară activitatea sub îndrumarea concomitentă a unui conducător de doctorat din România și a unui conducător de

doctorat dintr-o altă țară sau sub îndrumarea concomitentă a 2 conducători de doctorat din instituții diferite din România, pe baza unui acord scris între instituțiile organizatoare implicate. Doctoratul în cotelă poate fi organizat și în cazul în care conducătorii de doctorat sunt din aceeași IOSUD, dar au specializări/domenii diferite de studii, conform prevederilor din Carta universitară”.

5. La articolul 193, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) Prin excepție de la prevederile alin. (9), în anul universitar 2012—2013, programele de excelență prevăzute la alin. (8) se stabilesc pe baza evaluării prevăzute la alin. (3).”

6. La articolul 193, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (10), în anul universitar 2012—2013 sunt finanțate din fonduri publice, ținând cont de evaluarea realizată conform alin. (3), programe de licență, master și doctorat în universitățile de stat menționate la alin. (4).”

7. La articolul 252, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 252. — (1) Personalul didactic titular în sistemul de învățământ preuniversitar la data intrării în vigoare a prezentei legi își păstrează dreptul dobândit la concursul național unic de titularizare, prin repartizare guvernamentală sau prin orice altă formă legală.

(2) Personalul didactic din sistemul de învățământ preuniversitar titularizat după intrarea în vigoare a prezentei legi beneficiază de aceleași drepturi ca și personalul didactic prevăzut la alin. (1).”

8. La articolul 252, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Cadrele didactice titulare în sistemul de învățământ preuniversitar beneficiază, la cerere, de pretransfer consimțit între unitățile de învățământ preuniversitar. *Pretransferul* este etapa de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar în cadrul căreia un cadru didactic titular în sistemul de învățământ preuniversitar, la cererea acestuia, poate trece de la o unitate de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică/conexă la o altă unitate de învățământ

preuniversitar cu personalitate juridică/conexă, cu păstrarea statutului de cadru didactic în sistemul de învățământ preuniversitar.

(6) Pretransferul se realizează în aceeași localitate, în localitatea în care își are domiciliul cadrul didactic titular în sistemul de învățământ preuniversitar sau pentru apropiere de domiciliu, conform metodologiei elaborate cu consultarea partenerilor de dialog social și aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.”

9. Articolul 253 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 253. — (1) Cadrele didactice netitulare calificate care au participat la concursuri de titularizare în anii 2008, 2009, 2010 și 2011, care au obținut cel puțin nota 7 și au ocupat un post/o catedră, devin titulare în sistemul de învățământ preuniversitar, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții generale:

- a) se certifică viabilitatea postului/catedrei;
- b) consiliul de administrație al școlii respective este de acord.

(2) Condițiile specifice pentru titularizarea personalului didactic care a participat la concursuri de titularizare în anul 2011, în condițiile alin. (1), se stabilesc prin metodologie elaborată cu consultarea partenerilor de dialog social și aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului”.

10. La articolul 254, alineatele (11), (13), (16), (17) și (19) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) În învățământul preuniversitar de stat, validarea concursurilor pentru ocuparea posturilor/catedrelor didactice se face de către consiliul de administrație al unității de învățământ care organizează concursul. Angajarea pe post a personalului didactic cu contract individual de muncă se face de directorul unității de învățământ, pe baza deciziei de repartizare semnate de inspectorul școlar general.

(13) Candidații care au dobândit definitivarea în învățământ, profesori cu drept de practică, și au ocupat prin concurs validat, în condițiile metodologiei, de consiliul de administrație al unității de învățământ un post didactic vacant sunt titulari în învățământul preuniversitar. Pe baza deciziei de repartizare semnate de inspectorul școlar general, directorul unității de învățământ încheie cu aceștia contractul individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

(16) Directorii unităților de învățământ comunică în scris inspectoratului școlar, imediat după concurs, următoarele situații:

a) angajarea cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată pe posturi didactice a candidaților validați după concurs;

b) debutanții care au ocupat prin concurs validat, în condițiile metodologiei, de consiliul de administrație al unității de învățământ un post didactic vacant și pentru care consiliul de administrație al unității de învățământ poate hotărî modificarea duratei contractului individual de muncă din perioadă determinată în perioadă nedeterminată, în situația în care acești candidați promovează examenul pentru definitivarea în învățământ;

c) candidații participanți la concurs și nerepartizați;

d) posturile didactice și orele rămase neocupate după concursul organizat la nivelul unității sau al consorțiilor școlare.

(17) Inspectoratul școlar centralizează la nivel județean/al municipiului București posturile didactice și orele rămase neocupate, care vor fi repartizate în ordinea stabilită prin metodologie elaborată cu consultarea partenerilor de dialog social și aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(19) Posturile didactice rămase neocupate prin concurs sau eliberate în timpul anului școlar se ocupă pe perioadă determinată, prin detașare sau prin plata cu ora, până la sfârșitul anului școlar ori până la revenirea pe post a cadrului didactic care a beneficiat de rezervarea postului/catedrei. În situația în care posturile didactice eliberate în timpul anului școlar nu pot fi

astfel ocupate, consiliile de administrație din unitățile de învățământ sunt abilitate să organizeze și să desfășoare individual, în consorții școlare sau în asocieri temporare la nivel local, concursuri pentru ocuparea posturilor didactice în vederea angajării cu contract individual de muncă pe perioadă determinată a personalului didactic calificat. În mod excepțional, consiliile de administrație din unitățile de învățământ pot organiza testări prin interviu și lucrare scrisă, în profilul postului solicitat, în vederea angajării cu contract individual de muncă pe perioadă determinată a personalului fără studii corespunzătoare postului.”

11. După articolul 254 se introduce un nou articol, articolul 254¹, cu următorul cuprins:

„Art. 254¹. — (1) Personalul didactic titular în învățământul preuniversitar poate fi detașat în interesul învățământului, cu acordul său, pentru ocuparea unor posturi din unități/instituții de învățământ și unități conexe, la solicitarea acestuia, precum și pentru asigurarea pe perioadă determinată de cel mult un an școlar a conducerii unităților de învățământ, unităților conexe ale învățământului preuniversitar, inspectoratelor școlare și caselor corpului didactic și a funcțiilor de îndrumare și de control în inspectoratele școlare. Detașarea în interesul învățământului se realizează conform metodologiei elaborate cu consultarea partenerilor de dialog social și aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(2) Detașarea la cerere a personalului didactic titular în învățământul preuniversitar se realizează prin concurs sau concurs specific, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Detașarea la cerere a personalului didactic titular în învățământul preuniversitar se realizează pe o perioadă de cel mult 5 ani școlari consecutivi, cu păstrarea calității de titular în învățământul preuniversitar.

(3) Asigurarea conducerii unei unități de învățământ preuniversitar particular, până la organizarea concursului, dar nu mai mult de sfârșitul anului școlar, se poate realiza de cadre didactice care se disting prin calități profesionale, manageriale și morale, după cum urmează:

a) prin numirea în funcția de conducere de către conducerea persoanei juridice finanțatoare, la propunerea consiliului de administrație al unității de învățământ particular, a unui cadru didactic din cadrul unității de învățământ respective sau a unui cadru didactic pensionat; actul de numire se aduce la cunoștința inspectoratului școlar pe raza căruia își desfășoară activitatea unitatea școlară;

b) prin detașarea în interesul învățământului a cadrelor didactice titulare în învățământul preuniversitar de stat sau a cadrelor didactice titulare în alte unități de învățământ particular, la propunerea conducerii persoanei juridice finanțatoare și cu acordul scris al persoanelor solicitate, prin decizie a inspectorului școlar general.”

12. La articolul 255, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) Personalului didactic titular în învățământul preuniversitar care beneficiază de pensie de invaliditate de gradul III i se va rezerva catedra/postul didactic pe durata invalidității. Contractul de muncă este suspendat până la data la care medicul expert al asigurărilor sociale emite decizia prin care constată schimbarea gradului de invaliditate sau redobândirea capacității de muncă. Rezervarea catedrei/postului didactic încetează de la data emiterii de către medicul expert al asigurărilor sociale a deciziei prin care se constată pierderea definitivă a capacității de muncă.”

13. La articolul 285, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4)¹, cu următorul cuprins:

„(4)¹ Prin excepție de la prevederile alin. (4), în anul universitar 2012—2013, în învățământul superior poate funcționa personal didactic asociat pentru funcțiile didactice prevăzute la alin. (1).”

14. **La articolul 289, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:**

„(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1), (2) și (4), în cazul în care instituțiile de învățământ superior nu pot acoperi

normele cu titulari, pot hotărî menținerea calității de titular în învățământ și/sau în cercetare pe baza evaluării anuale a performanțelor academice, după o metodologie stabilită de senatul universitar”.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar,
Liviu Marian Pop
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mariana Câmpeanu

București, 30 mai 2012.
Nr. 21.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

pentru reluarea, la cerere, a activității și stabilirea atribuțiilor doamnei Oprea Mica, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data de 1 iunie 2012, doamna Oprea Mica își reia, la cerere, activitatea în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului.

Art. 2. — Începând cu data prevăzută la art. 1, doamna Oprea Mica, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnată să îndeplinească, la nivelul județului Bistrița-Năsăud, atribuții ce intră în sfera de competență a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară. Fișa de descriere a atribuțiilor și responsabilităților și a modului de raportare a activității desfășurate se stabilește prin ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară. Plata drepturilor salariale ale inspectorului guvernamental și a celorlalte drepturi aferente se realizează de Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii, pe bază de pontaj și raport bilunar de urmărire a indicatorilor punctuali ai activității pe care o desfășoară în teritoriu, aprobat de ordonatorul de credite. Evaluarea anuală se realizează, în condițiile legii, pe baza raportărilor realizate în urma activității desfășurate.

Art. 3 — La data prevăzută la art. 1 se abrogă Decizia primului-ministru nr. 405/2009 privind stabilirea atribuțiilor doamnei Oprea Mica, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 31 martie 2009, precum și Decizia primului-ministru nr. 191/2012 pentru reluarea, la cerere, a activității doamnei Mica Oprea în funcția publică de inspector guvernamental, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 16 mai 2012.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 30 mai 2012.
Nr. 320.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind numirea domnului Claudiu Preoteasa în funcția
de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Administrației Fondului pentru Mediu**

Având în vedere propunerea Ministerului Mediului și Pădurilor,
în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea
Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și
al art. 4 alin. (4²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind
Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006,
cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Claudiu
Preoteasa se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de
stat, al Administrației Fondului pentru Mediu.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 30 mai 2012.
Nr. 321.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

AGENȚIA PENTRU IMPLEMENTAREA PROIECTELOR ȘI PROGRAMELOR PENTRU ÎNTREPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII

DECIZIE

**privind modificarea Procedurii de implementare a Programului pentru dezvoltarea abilităților
antreprenoriale în rândul tinerilor și facilitarea accesului la finanțare — START,
aprobată prin Decizia președintelui Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor
pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii nr. 62/2012**

Având în vedere prevederile anexei nr. 3/3.504/16 la Legea bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011, ale art. 25 din
Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare,
ale art. 3 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 65/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Implementarea
Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, republicată, precum și ale art. 230 lit. u) din Legea nr. 71/2011 pentru
punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 65/2009, republicată,

președintele Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii emite
prezenta decizie.

Art. I. — Procedura de implementare a Programului pentru dezvoltarea abilităților antreprenoriale în rândul tinerilor și
facilitarea accesului la finanțare — START, aprobată prin Decizia președintelui Agenției pentru Implementarea Proiectelor și
Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii nr. 62/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 și
166 bis din 14 martie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La punctul 5 subpunctul 5.10, partea introductivă va avea următorul cuprins:**

„5.10. Solicitanții din lista afișată pe site-ul www.aippimm.ro
vor transmite în termen de 15 zile lucrătoare de la data publicării
listei conform pct. 5.9 la OTIMMC de care aparține județul în
care este înregistrată firma solicitantă/în care își are domiciliul
stabil solicitantul Cererea-tip de acord de principiu pentru

finanțare (anexa nr. 3 la prezenta procedură) însoțită de următoarele documente justificative:”

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii,
Răzvan Ioan Taraș

București, 29 mai 2012.
Nr. 175.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

**privind sancționarea cu retragerea aprobării a domnului Lupa Leonard Ionuț,
persoană semnificativă/conducător executiv la Societatea Comercială „Centrum Asig —
Broker de Asigurare” — S.R.L.**

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 3 aprilie 2012, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat la Societatea Comercială „Centrum Asig — Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Matei Basarab nr. 62, bl. L108, sc. A, parter, ap. 3, sectorul 3, J40/1078/28.01.2008, CUI 23125119/28.01.2008, RBK-474/16.04.2008, reprezentată de domnul Lupa Leonard Ionuț, persoană semnificativă/conducător executiv,

a constatat următoarele:

1. Prin Decizia președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 110/2012*) s-a stabilit în sarcina Societății Comerciale „Centrum Asig — Broker de Asigurare” — S.R.L. obligația de a pune la dispoziția echipei de control a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor toate documentele și evidențele contabile și de a asigura condițiile pentru desfășurarea în bune condiții și în mod operativ a controlului.

În timpul controlului nu au fost puse la dispoziția echipei de control toate documentele solicitate de aceasta, respectiv evidența tehnică (extracontabilă) aferentă perioadei 1 ianuarie—30 iunie 2011, astfel încât nu s-a putut determina volumul primelor intermediare, încălcându-se astfel prevederile Deciziei președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 110 din 28 februarie 2012.

Fapta constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

2. Raportările aferente trimestrului III 2010 au fost transmise cu întârziere.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 3 pct. III din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

3. Raportările aferente trimestrelor II, III și IV 2011, inclusiv cu privire la taxa de funcționare, precum și raportarea aferentă semestrului I 2011 nu au fost transmise.

Astfel au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 3 pct. II și III din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Fapta constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Persoanele semnificative ale brokerilor de asigurare răspund de respectarea termenelor de transmitere a raportărilor către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Normele privind forma și conținutul

*) Decizia președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 110/2012 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării dreptului asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării domnului Lupa Leonard Ionuț, persoană semnificativă/conducător executiv la Societatea Comercială „Centrum Asig — Broker de Asigurare” — S.R.L., cu domiciliul în municipiul București, str. Matei Basarab nr. 62, bl. L108, sc. A, ap. 3, sectorul 3, CNP 1800709440027, C.I. seria EP nr. 000807, emisă de D.G.E.I.P. — D.E.P. la data de 28 iulie 2003.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii persoana sancționată poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, în conformitate cu

prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 14 mai 2012.
Nr. 263.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea aprobării acordate a doamnei Elena Popescu, conducător executiv la Societatea Comercială USC ALL FINANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 24 aprilie 2012, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat la Societatea Comercială USC ALL FINANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Lugoj, str. Nicolae Bălcescu nr. 14, județul Timiș, înmatriculată la oficiul registrului comerțului cu numărul de ordine J35/1918/30.11.2010, codul unic de înregistrare 24550311/03.10.2008, și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK 564/14.04.2009,

a constatat următoarele:

1. Societatea, prin reprezentantul său legal, nu a efectuat modificările corespunzătoare în Registrul intermediarilor în asigurări, încălcându-se astfel prevederile art. 35 alin. (5) lit. i) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale art. 20 din Normele privind registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a), c), m²) și o) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

2. Societatea, prin reprezentantul său legal, nu a transmis, în format letric, raportările aferente trimestrului II 2011 și nu a transmis, în format letric și electronic, raportările aferente trimestrelor III și IV 2011 și raportările contabile aferente semestrului I 2011, fiind astfel încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 3 pct. I, III lit. a), b), c), d) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, și ale Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 13/2011 pentru punerea în aplicare a Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2011 a societăților comerciale de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare, precum și a brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, fapt ce constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a), f), m²) și m³) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

3. Societatea, prin reprezentantul său legal, a transmis cu întârziere raportările privind taxa de funcționare aferente trimestrelor I și II 2010, nu a transmis raportările aferente trimestrelor II, III și IV 2011, fiind astfel încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 3 pct. III lit. e) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau

reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, fapt ce constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a), f), m²) și m³) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

4. Societatea, prin reprezentantul său legal, a transmis cu întârziere Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor numele persoanei desemnate și procedurile interne privind prevenirea și combaterea spălării banilor, fiind astfel încălcate prevederile art. 6 alin. (4) și ale art. 5 alin. (10) din Normele privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism prin intermediul pieței asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare, fapt ce constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării acordate doamna Elena Popescu, conducător executiv la Societatea Comercială USC ALL FINANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu domiciliul în municipiul Lugoj, str. Cornet nr. 59, sc. A, et. II, județul Timiș.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii doamna Elena Popescu, conducător executiv la Societatea Comercială USC ALL FINANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., poate face

plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Constantin Buzoianu

București, 18 mai 2012.

Nr. 282.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Deciziei primului-ministru nr. 140/2012 pentru numirea domnului Andrei Nicolae Zaharescu în funcția de secretar de stat, purtător de cuvânt al Guvernului, în cadrul aparatului propriu de lucru al primului-ministru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 9 mai 2012, se fac următoarele rectificări:

— în titlul deciziei, în loc de: „*numirea domnului Andrei Nicolae Zaharescu*” se va citi: „*numirea domnului Nicolae Zaharescu*”;

— la articolul unic, în loc de: „*domnul Andrei Nicolae Zaharescu se numește ...*” se va citi: „*domnul Nicolae Zaharescu se numește ...*”

★

În cuprinsul Deciziei primului-ministru nr. 261/2012 pentru numirea domnului Remus Cernea în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al primului-ministru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 23 mai 2012, se fac următoarele rectificări:

— în titlul deciziei, în loc de: „*numirea domnului Remus Cernea*” se va citi: „*numirea domnului Remus-Florinel Cernea*”;

— la articolul unic, în loc de: „*domnul Remus Cernea se numește ...*” se va citi: „*domnul Remus-Florinel Cernea se numește ...*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

